

PRZEKLINAN (2) *part praet pass impf*

N sg m (praed) przeklinån (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Któremu się złorzeczy (1)* : Conquiescere ab execrationibus, Pokóy mieć od klątew y przeklinánia/ To yeít nie być więcej przeklinan. *Mącz* 341d.

2. *Czarowany, zaklinany [czym] (1)* : Carmina devotoria, Rymy któremi yeden bywa przeklinan/ álbo poprzyfięgan. *Mącz* 508b.

Synonimy: 2. czarowany, poprzysięgany, zaklinany.

Cf PRZEKLINAC

MN